

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: L. Š., bytem Nad P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 4.3.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.1.2015, č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 6.1.2015 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 27.10.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou *žalobou ze dne 4.3.2015* s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6.1.2014 (správně 2015) č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 27.10.2014, kterým jí přiznala od 26.10.2014 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4.619,-Kč měsíčně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 25.9.2014 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles její pracovní schopnosti činí 40%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 6.1.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 10.12.2014 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že *žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních

věci č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%, kdy s ohledem na aktuální klinický nálezn byla zvolena horní hranice, která byla v souladu s § 3 odst. 1 vyhlášky navýšena o 5% s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím, takže celková hodnota činí 40%.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když dle ní bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí k ustanovením vyhlášky, protože posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav a změnil diagnosu psychiatra bez dalšího odborného vyšetření, proto požadovala přiznání invalidity třetího stupně a zrušení napadeného rozhodnutí, také požadovala náklady řízení, aniž by je specifikovala.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně* a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 25.9.2014 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 10.12.2014 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 5%, takže celkově činí 40% a datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 28.8.2014.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 17.3.2015 k důkazu navrhla přezkoumání (zdravotního stavu) Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**). Dále ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 6.1.2015 bylo žalobkyni doručeno dne 8.1.2015 (*vypraveno dne 7.1.2015*).

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – *pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 13.5.2015*, jemuž byla přítomna i žalobkyně. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise konstatovala u žalobkyně dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je duševní porucha, smíšené nutkavé myšlenky a činy, t.č. těžkého stupně, anankastická porucha osobnosti středně těžkého stupně, smíšená úzkostná a depresivní porucha. Psychiatr hodnotil stupeň obsedantně kompulsivní poruchy žalobkyně k datu napadeného rozhodnutí jako těžké postižení, v popředí klinického obrazu jsou přetrvávající symptomy těžké obscese s prakticky trvalými nutkavými poruchami myšlení a vyplývající potřebou rituálů, které musí

vykonávat; výkon většiny denních aktivit a společenských a pracovních funkcí je těžce narušen. V období posledních cca 2 let opakované selhání při pokusu o pracovní zařazení a ani poslední hospitalizace ve FN v Plzni, ani současná medikace antidepresivy a antipsychotiky, nevedla aktuálně ke kompenzaci psychické poruchy; stav je potencován i poruchou osobností s rysy nezralosti a závislosti. **PK MPSV proto hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti posuzované oproti posouzení lékařem OSSZ a ČSSZ podle kapitoly V, položky 5d) - 70% (míra poklesu pracovní schopnosti)**, kterou již dle § 3 odst. 1 a 2 citované vyhlášky nezvýšila. Ostatní uvedená zdravotní postižení nemají dle komise na míru poklesu pracovní schopnosti již výraznější dopad, funkční dyspeptický syndrom a poruchy vyprazdňování jsou zohledněny v rámci základního duševního onemocnění. Vznik invalidity stanovila PK MPSV shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ dnem 28.8.2014 psychiatrickým nálezem. Platnost posudku komise stanovila na 1 rok (30.4.2016), neboť nadále bude probíhat soustavná psychiatrická a psychologická péče, je perspektiva zmírnění symptomů a kompenzace či stabilizace zdravotního stavu s předpokladem vhodného pracovního uplatnění. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány PK MPSV, oproti tomu u OSSZ a v námitkovém řízení shledány byly, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (v této věci stav ke dni 6.1.2015), a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 13.5.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně již od 28.8.2014 invalidní pro invaliditu třetího stupně, nikoli pouze pro invaliditu prvního stupně*, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.1.2015 i předcházející rozhodnutí ze dne 27.10.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobkyně sice od stejného data ke vzniku invalidity, ale k poklesu míry pracovní schopnosti nikoli pouze o 40%, ale o 70%, tudíž se jednalo o invaliditu třetího nikoli prvního stupně. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 40%).*

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je od 28.8.2014 invalidní pro invaliditu třetího stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 13.5.2015, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 20/2015-25 ze dne 25.8.2014, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě takového zjištění již na základě posouzení OSSZ Plzeň-město, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobkyně mající úspěch ve věci sice v žalobě požadovala náklady řízení, ale nespécifikovala je a ani soud nezjistil žádné náklady žalobkyně v řízení před soudem, když žalobu soudu doručila osobně a PK MPSV má pracoviště v Plzni, to je v místě bydliště žalobkyně.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. srpna 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně